

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Милан Петровић,**
- оптужени **Грујић Бранко и Бранко Поповић,**
- браниоци **адв. Шалић Миломир и Перковић Мирослав,**
- пуномоћници оштећених **Наташа Кандић и Славица Јовановић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша у својству сведока Неђо Млађеновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, ако Вам је лакше седите.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па јесте, лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте испитани 26. априла 2006 године.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У то вријеме, не знам датум, био сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја знам и да ли су Вам лични подаци исти као тада или сте мењали адресу, радни однос, нешто?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном исти, исто све.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ са личним подацима као на записнику од 26.априла 2006 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као и тада у својству сведока као и сваки сведок дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако сматрате да бисте себе или блиске чланове породице изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте тада положили заклетву, је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сада опоменути да та заклетва и даље важи за Вас да не бисте поново полагали јер нема потребе.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине као и на заклетву коју је положио, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе неки лист са псеудонимима, па нека од тих имена ћу или ја поменути или ћете их можда Ви сами у свом исказу споменути, молићу Вас да уместо имена и презимена тих лица користите та слова.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Број «3» знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте само читати. Број «3»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Три», има и «Три» и «3», немојте тако. Добро, има «М» рецимо, «Р» вероватно има. Само значи кад будете, ако будете.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: «О», ово је слово, нула, слово «О».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «О» да, ако буде било потребе или Вас ја питам, а Ви ту видите ко је.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «М» можда, «Р» и шта ја знам.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Има под бројем «Седам» пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате и «Седам» добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И «Н».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Н» знате, добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. И под «Гама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Гама», знате и «Гаму», добро. Ви сте дали Ваш исказ као што смо рекли, да ли остајете при оном исказу који сте онда дали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром да је од тада прошло доста времена и доста доказа нових је изведено и ми имамо нека доста новија сазнања и више сазнања и више исказа, а и доста материјалних доказа у међувремену пристиглих и обзиром да је, значи то је превасходни разлог, подигнута нова оптужница у августу прошле године против овде оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка алијас Павловић Марка којом им се ставља на терет да су дана 01. јуна 1992 године узели као таоце око 700 Муслимана из села Клиса, Ђулићи, Бијели Поток, Грбавци, сместили их у Техничко-школски центар Каракај где су боравили пет дана у ком дому је велики број људи страдао према наводима оптужнице, а након тога 05. јуна људе преселили у Дом културе у Пилици одакле су одведени и најмање 400 лица лишено живота на Гериној кланици у Каракају. Ми смо Вас позвали да нам испричате значи да ли Вам је нешто и шта од овога свега познато, обзиром да сте и према наводима Вашег претходног исказа били у то време директор Комуналног предузећа које је очигледно те лешеве сахранило, а рекли сте да је делатност Вашег предузећа била и то. Изволите. Ја рекох шта сам имала, сад очекујем.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мало сам ја на ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па Ви реците, могу ја и гласније, није мени проблем.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, ја сам био директор Комуналне радне организације и то није била дјелатност комуналне радне организације него је у мом одсуству, ја сам био побјего из Зворника, Муслимани су били заузели Зворник тих дана и вратили су се, тражили су ме да се вратим. Ја сам после пар дана се вратио у Зворник и на столу ме је чекала Комисија за асанацију чији сам ја био одређен био као замјеник члана Комисије за асанацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик председника, је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не председник, замјеник сам ја био. Коста Ерић је био председник и знам да су у Гериној месари кад су дошли, то ми је једино познато, и одатле смо преузимали људе и сахрањивали, а за друго ми није познато гдје су сакупљани, гдје су убијани то не знам. Знам да су у Гериној

месари нам је јављено да има доста мртвих и пошто сам ја био, Коста Ерић је био председник Комисије, ја сам био замјеник све смо радили заједно, не могу рећи ништа да, и људе, било је то мукотрпно испкупити људе, неће да раде те послове и то је била комисија при Комуналном. Иначе они су сви примали плату од општине ти чланови комисије. Ја сам био и директор радне организације Комуналног гдје је у надлежности била и вода и смеће и канализација и имао сам потребу и обавезу да обиђем изворишта и гдје пукне цијев и смеће и то, али ниједног тренутка нисам, не могу се издвојити да нисам био упознат о овоме да заједно са Костом Ерићем и са овим члановима комисије који су. Преузимали смо људе из Герине месаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите лешеве?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Лешеве да, лешеве да. Преузимали смо које је претходно долазила одређена комисија на челу са љекаром прегледали их и нико није био сахрањен док није био прегледан од стране љекара, сахрањивани су док је било врећа у врећама, по бројевима и стављали су обиљежја на гробове, а претходно смо добили билтене од Скупштине општине Зворник где ће се сахрањивати Муслимани, гдје Срби, тако да су у том првом времену, сјећам се првих 16, док сам ја дошао у Зворник кад смо купили било је 16 лешева нађено по Зворнику и нисмо их хтјели сахранити док није дошао патолог. Дошао је доктор са ВМА Станковић са својом екипом и тих свих 16 лешева је чекало 7-8 дана, мислим доле звао се «Алхос» у Зворнику, ту су били. Од неких знао сам имена, било је ту мојих пријатеља људи који су самном и радили и доктор Станковић њих прегледа и ми смо онда са бројевима на Казамбашћу гдје је било гробље муслиманско и гдје смо добили налог од Скупштине општине са билтеном, то је Коста Ерић донео и ту смо сахранили ових првих 16. И све је сахрањивано док то није полако почело се прикупљати више лешева, онда је општина доносила налог, донијела налог да се још једно гробље оформи, а касније још једно, тако да су биле три локације гдје су сахрањивани Муслимани. И у првом кажем том и у многим добили смо вреће били оне за сахрањивање и копали смо не појединачне гробнице него, тако смо и Србе, веће ширине и нико није сахрањиван мимо прописа него у одстојању, не знам ни колко, углавном 30, 40, 50, нико није да је један преко другог сахрањен и сви су добијали бројеве и ставили бројеве на гробове

стављали, исте бројеве, таблице оне. И то је углавном ишло читаво ток рата који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово све сте нам прошли пут исто рекли, али ја Вам сад рекох за овај Школски центар.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам за то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви живели 01. јуна? Где сте спавали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја да Вам кажем, ја сам спавао у Шапцу у Србији, ја сам сваки дан путовао у Шабац, из Зворника бјежао сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли ишли преко каракајског моста?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам и на стари мост сам ишао, у Зворнику је био отворен и стари мост и каракајски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на каракајски?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где је Техничко-школски центар?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам гдје је Техничко-школски центар, нисам доле никад ишао, нити знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је ту пет дана седело 700 Муслимана заробљених?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, нисам чуо никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никад чуо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас први пут чујете?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам прошли пут на суђењу кад је било и од хашких истражитеља, ја сам седам пута био са хашким истражитељима, био сам у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Од хашких истражитеља први пут чујем за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут од хашких за школу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, питали су ме за то, мислим ја сам стварно становао у, путовао сам сваки дан у Шабац и после у Бању Ковиљачу код пријатеља, уопште нисам спавао, то је био ужас у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам реците о том ужасу. Шта је било ужас, ово нисте чули, шта је био ужас? Јесу ли биле борбе у граду?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Прво да Вам кажем, пред сам почетак ових сукоба било је се осјетило оно у граду виђање, Срби

побјегну петком, суботом, недељом у Србију, врате се на посао и моја је супруга дијете послала у Мајур у Шабац, ја сам се супротставио из школе, каже Неђо ја сам послала па шта ћу, без мог знања, мој брат побјего, ја сам остао у Зворнику нисам бјежао и десио се у Зворнику кад је запуцало на мосту, старом мосту. Муслимани су заузели Зворник тај дан. Ја нисам могао изаћи из града из Зворника, а дошао сам то, и ја сам побјего ту ноћ био у Србији спавао и дошао ујутру и био у Комуналном и скупио и Муслимане и Србе. Сви сјели, реко људи ми смо директори и Срба и Муслимана, ми смо овдје да снабдјевамо град водом, чистимо град и док смо сједили у канцеларији запуцало је на старом мосту. Шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се Ви сад враћате на то време, то смо чули и то знамо сви, већ и птице што кажу ови неки ваши суграђани. Рекосте малопре из Герине месаре јављено да има доста мртвих, а сад кажете први пут сте од истражитеља чули да су ови неки људи убијени.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко јавља и какви су то мртви по Вашем сазнању?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, само моменат, говоримо сада значи о Вашим сазнањима у време догађаја, не од хашких истражитеља, од мене у суду, од не знам, касније, значи вратите се сад ако можете у мај и јуни, значи кажете, е сад, интересује ме кад то јављају, кад кажете «Јављају има доста мртвих на Гериној месари», кад то јављају, ако је више пута колико, ко јавља, јер то кад кажете «јављано» то је пасив и то ми ништа не помаже у утврђивању да ли је оптужница тачна или није, видите шта људима се веома тешко кривично дело ставља на терет, значи који су то мртви, имајући у виду да Ви, претпостављам ако сте директор ваљда осећате неку одговорност ако радите ту делатност без обзира што нисте требали, радите ту делатност фактички значи претпостављам да Вас интересује ако не лично и људски бар професионално да сутра Ви, а и Ви сте говорили претходни пут да сте рекли има ко ће одговарати за то итд., значи интересује ме кад то из Герине месаре, видим прво је био «Алхос», кад и ко почиње да јавља да у Гериној месари има мртвих, јесу ли то мртви Срби или су то Муслимани, јесу ли то људи цивили, јесу ли то војници, ко јавља? Ви сад рекосте нећу да

грешим душу и Коста и «М», и ја и Коста заједно смо то знали, па ме интересује шта сте знали и како долази до тога да људи из вашег Комуналног одлазе у месару?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, мислим ја што знам знам рећи ћу, прво је моја Дрињача настрадала, ја сам тад био у Шапцу, кад сам дошао било је 80, 90 људи и кад сам дошао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете «моја Дрињача», јесте ли Ви рођени у Дрињачи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. И кад сам дошао, био у Шапцу, ја сам послао камионе и људе да у Дрињачи покупе мртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах на почетку тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум не знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вас ја подсетим.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из пресуде Момчилу Крајишнику утврђено је и вероватно тамо има и доказ, а то није предмет ове оптужнице, 30 мај у пресуди стоји, је ли могуће да је?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће, углавном првих тих дана, првих тих дана, ја сам био кажем путовао и дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то једном било или више? Први дани нису, први дани су 08. април, то је већ после два месеца. Како Ви то осећате као први дан, по чему?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Првих 16, кад сам дошао у Зворник после пар дана сукоба нашли смо 16 мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у граду, то смо чули раније.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Друго је се десило у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То? Једном само?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, једном само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је тај 30.мај?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Е то, то је то, и то је тад доведено и њих смо сахранили исто као и ове са комисијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како доведено, ко то, откуд Ви сазнајете?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Довезао камион Комуналног, камион Комуналног довезао, Остоја Гуњевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао возач камиона Комуналног да су у Дрињачи убијени људи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јавио нам је Коста Ерић која је био и плату примао за то, био је, он је био у цивилној заштити радио у Зворнику, иначе начелник био. И био је председник Комисије за асанацију, Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста јавио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Неко је Кости јавио и јавио нама у Комуналном «Има мртвих у Дрињачи треба их покупити».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви предузимате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Шаљемо људе и камион да покупе мртве и доведу у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате Косту какви су то људи, ко ти јавио да су убијени људи, колико људи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја те људе многе сам знао из Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дрињачани, из Дрињаче људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које националности?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко уби те људе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вас није занимало? То су Ваши људи из Дрињаче.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све знам, мислим ако хоћете да, не знам ко их је побио, ми смо их превукли и сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их сахранили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сахранили смо, ја Вам кажем многе смо сахрањивали прво на Казамбашћу у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо, то је било гробље је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, после су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то гробље Казамбашћа било и предратно муслиманско?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, јесте. После је било још два гробља, било је Шахбеговићи и Глумина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Та два и углавном су они, то што ја знам и комисија, сахрањивани Муслимани у та три гробља, сви и ови из Герине месаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, где су ти из Дрињаче пребачени 30.маја?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Пребачени у Зворник сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да су у «Алхос» пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхос», а шта је био «Алхос», је ли то била фабрика?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Фабрика мушких одјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви знали да треба да та тела буду у «Алхосу»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И кад сам ја дошао да се јавим, јавио сам се у «Ахос» први дан, била је команда у «Алхосу» и ту ће цијело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда чега?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Команда зворничке, како су је звали, није бригада, ТО, бригада, не знам шта је било доле, у «Алхосу» је било, паравојне јединице доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад говорите о априлу, је ли? Првих дана кажете.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме су ту јављате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ту сам дошао, овај, сачеко ме неки доле војник, ко си, Неђо Млађеновић, каже јој тебе траже. Отишо сам горе на спрат, нашао сам ту Брану Грујића, мислим да је неки од ових, да ли је Аркан, да ли Пејо, постројио и Брану и Грујића и Драгана и доктора онога Стеву из цивилне заштите, ја сам дошао они стоје мирно. Пита ко си ти, реко Неђо Млађеновић, ја сам се краватирао, јел, каже гдје си ти, да ме опсује, ево ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај официр?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тај неко ко их је постројио, да ли Аркан, да ли Пејо, не знам неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас познавао раније Аркан?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како вас је тражио? Ко је Вас тражио? Јесте сазнали ко је вас тражио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тражили ме средства информисања и нашли Косту ја мислим, Косту, и знали су ме ови, мени је у комшилуку био цивилна заштита у истом кругу и знали су да сам ја директор Комуналног сви, у истом смо кругу били. И кад сам дошао горе, на мене гдје сам, каже сједи, каже немој да би побјего, наћемо те у мишјој рупи, ти треба да идеш у Зворник да скупиш екипу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже тај?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тај један, мислим да ли је био Аркан да ли Пејо, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неки Ваш Босанац био или није?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам он каже?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном нашао сам у стојећем ставу сво зворничко руководство општинско за једним столом у «Алхосу» да стоје, да. И нашао сам кад сам улазио Мирсада Хасановића комерцијалног директора Глинице мете по кругу, мете пикавце купи, питам Мишо шта има, каже добро је, добро је, иди горе, иди, иди. Ја идем и упаднем горе, после су ми дали решење да сам у Комисији за асанацију на челу са Костом Ерићем. Ја кажем немам људи, онда је издато друго решење, дали су, не знам, слао сам из суда, имао сам код куће који су чланови Комисије за асанацију, дали су ми одређен број људи који су били у «Инжињерингу», «Зворникпутевима» тако да смо скупили екипу која ће вршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао те људе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је од Косте Ерића тражио да ли ови из штаба, да ли општина, не знам, углавном су дали да буду при Комуналном та екипа да скупља лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви бунили да обављате тај посао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па јашта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се бунили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па коме ћу, рат, нема коме се бунит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте се неком надлежном рекли, јесте имали контакт неки?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па какав, ма никог нема, рат је, пуца у Зворнику, пушке пуцају. Ја сам пузећим ставом прешао до Комуналног крај једног киоска крај поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам и прошли пут показивала ове наредбе о формирању Комисије за асанацију, па има једна од 19.априла коју доноси Привремена влада, где сте Ви члан, а Коста председник.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате задатак да приступите ви у Комисији, значи Комисија за асанацију бојишта да приступите асанацији бојишта, каже овде председник Владе Бранко Грујић, питасте ли Ви у том априлу Бранка Грујића шта то значи? Јесте Ви знали шта

значи асанација бојишта, шта вам је задатак, коме ћете подносити извештај о вашем раду итд?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Судија, рат је почео, куда ћу, не смијем никог питати, паравојне јединице су у граду, каже ако побјегнеш наћемо и тебе и породицу, коме ћу ја отићи. Нити знам, нит видим Брану, нит га виђам кога, никога не виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате ове друге одлуке након 19.априла има 28. април ставља се ван снаге одлука о образовању те Комисије за асанацију и те послове асанације преузима командант Штаба ТО српске општине Зворник 28. априла, ту одлуку опет доноси председник Владе господин Грујић Бранко, да ли Ви знате да је 28.априла донета одлука да сад те послове преузима и организује командант Штаба ТО?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам ли ја на том списку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам ли ја поново на списку?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, нисте на списку, је ли ме пратите шта причам?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 28.априла, 10 дана после оног. Кажите господине Поповићу, у чему је проблем? Немојте ми махати сад овде док испитујем сведока. Значи 28.априла после 10 дана имамо овде одлуку ставља се ван снаге она одлука и сад каже те послове који су били у надлежности Комисије чији сте Ви члан одлуком Владе од 19.априла, сад каже преузима командант Штаба ТО СО Зворник, па Вас ја питам да ли Ви знате да су ти послови прешли у надлежност команданта Штаба ТО?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следећа наредба, кажете била је друга где су се променили чланови.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесу биле две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та наредба, исто смо Вам предочавали, од 19.маја, од 19. маја.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сјећам се датума, стварно не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам да ли се сећате? Тад сте причали да су промењени чланови, је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Овај, било је промијењено чланова, јесте, сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте нам причали да знате Перу Павловића.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам Перу Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Перо?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Санитарни техничар у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је он дошао, је ли тако у ту Комисију, исто Ви и Коста и опет овај Бобан Ђукановић. Ко је Бобан Ђукановић?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Бобан Ђукановић је техничар у СИЗ-у које обезбеђује грејање у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Техничар?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У, како, ми га зовемо, овај, стан-сервис у Зворнику који обезбеђује грејање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Зворник-стан»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: «Зворник-стан», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли га виђате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Виђам. Виђам и њега и Перу виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада по овој наредби више није Брано Грујић него 19. маја командант Штаба ТО доноси ову наредбу да се формира Комисија у којој сте исти вас тројица али је нови Перо, уместо онога Слободана Милосављевића, заставника прве класе испред ЈНА, да ли се мења, моје питање је значи да ли се сад мења нешто обзиром да ону прву наредбу о формирању Комисије 19.априла доноси председник Владе Грујић, а ову 19.маја, значи после тачно месец дана доноси командант Штаба ТО. Сад он наређује да се формира Комисија за асанацију, а претходно је њему стављено у надлежност обављање тих послова асанације бојишта.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, ја сам имао председника Косту и нисам, нити ми је познато то да је мијењано, нити знам. Ја нисам, радили смо заједно, он је био председник и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, рекосте мало пре све сте радили заједно.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, јесмо заједно радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, зато Вас питам. Значи Ви нисте ништа осетили промену у вашем раду, нешто?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ништа, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром да кажете то што кажете, сад да се вратимо на ову Герину месару. Почели сте да причате за вашу Дрињачу и кажете да ти лешеве одлазе у «Алхос».

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После ће Герина месара, све после како су трајали ратни сукоби и ми смо вадили људе из Дрине и ко је умро, ко је убијен, ко је нађен на путу, ми смо имали задатак да те људе, на бојишта ишо камион купио, ако је изгинуло на бојиштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко каже сад није више «Алхос», него је месара?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, рећићу Вам ја касније и све се ово дешава, довозе ове људе у «Алхос», ово, ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које «ово»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ове у току, иде вријеме рат траје три-четири године, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само два месеца ме ова, што се тиче оптужнице су наш предмет.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све које смо купили до Герине месаре је било у «Алхос» су вожени сви, а после се рађа Герина месара, каже Коста има много људи у Гериној месари мртвих и тад смо добили налог да те лешеве из Герине месаре возимо на гробље на сахране, да ли у Шахбеговиће, да ли у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оне из «Алхоса» где сте сахрањивали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су углавном били сахрањивани на Казамбашћи, то су били мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови ваши из Дрињаче 30.маја?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да су и они сахрањени у да ли у Шахбеговиће или на овоме Казамбашћи, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је ту било лешева?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је преко 80 лешева из Дрињаче, јер то су моје комшије, све сам их углавном знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била нека тајна?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, ја сам дошао из Шапца, побијени људи у Дрињачи и ја их узео, дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосте, нисам упамтила, извините, ко је то јавио да су побијени 80 људи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па мени је Коста јављао, мени, Коста је био председник Комисије, он је и држао везу с општином и он је плате обезбеђивао људима и доносио Комисији за асанацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли питасте обзиром да су то ваши људи из Дрињаче, је ли питасте Косту, Коста па ко ти то јавио да су људи убијени?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Госпођо, ја сам отад други човек скроз, то су моје комшије, жао ми људи, стварно ми жао, али никад нисам ни сазнао, нит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали Косту ко му је то јавио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте имали неког у Дрињачи од родбине?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, мајка ми била у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта каже мајка? Ко је ту био?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па мајка, мајка побјегла у Србију кад је пуцало отишла и '41 ја сам рођен у Мачви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је тад војска била ту на терену?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Дрињачи? Није ни једна била још ја мислим тад војска, него још је почетак, после ће бити формиран Други батаљон у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, јесу ли то војна лица убила те људе или цивили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то не знам. Код нас су углавном по Зворнику биле паравојне јединице тих дана углавном и ми смо бјежали од њих, ми бјежали. Ја бјежо у Србију, с балкона бацају бомбе, и ми се кријемо од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био војни командант у Зворнику тада у то време, да ли Ви знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је један војно лице, не знам како се зове, био у војним јединицама, дошао је ту, па је долазио један, ако имате имена прочитајте више ја ћу рећи, не могу се сјетим ја. Било је више команданата мијењано, био је и Пажин један, дал чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Ви овог господина Бранка Поповића?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кажите ми кад сте га упознали, колико сте га пута виђали, да ли знате коју је функцију обављао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Марка уопште нисам упознао доле у «Алхосу», него га упознао у мом комшилуку, био је штаб да ли ТО,

да ли цивилне заштите, ту сам га виђао, долазио је, на иста смо врата улазили она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у граду тамо, код поште?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У граду. Имао сам потребу да с њим, пошто ми он давао оне, излаз у Србију, био је мост затворен, а ја сам имао потребу да набављам сандуке, нажалост и Срба је много изгинуло, ишли смо и по вреће у Лозницу за Муслимане Коста и ја, па ми је давао дозволу за излазак преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте причали.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да и ту смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да ће Вам он то давати?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста је био ту самном сваки дан, у истом смо комшилуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте у истој згради?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, под истим кровом је зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста ми каже морамо ићи у Љубовију, и оде Коста тражи тамо, кад нема Косте одем ја. Два пута сам био код Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио тај човек?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је тамо, не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу, у униформи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У цивилу. Да, и он ми је давао неколико пута и било забрана изласка, треба каже да да Младић сад, ја га замолим, ја морам ићи по сандуке, и причо сам ја сам имо и лимарску радњу радио и сад радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имо сам потребу да их слажем некад да би се узеле неке паре, па преко Лознице, из Тузле у Лозницу да поподне летим да радим тамо да би, мени је рањен и шурак и од сестре брат, било рањених, бацо ми рањен, болнице, носио им, па сам имо да радим приватно, онда замолим овог Марка, поздрављам га, напише горе, каже и поред забране молим да овог човека пустите да иде, тако ми је два пута дао те пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте му рекли зашто идете Ви у Србију?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Рекао сам да идем по сандуке у Љубовију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандуке, за шта сандуке?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: За сахрањивање мртвих Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита ли он који су то мртви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то мртви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Сахранио сам 1300 Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он каже у својој одбрани да је потпуно нетачно да Вам је он давао неке дозволе да идете у Србију по сандуке и да он Вама то ништа није давао, да сте Ви ту сами нешто радили око тих сахрана?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам од њега тражио, од Марка Павловића, да ми напише горе дозволу, Коста ишо, и ја сам једном ишо да ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он каже да то није тачно?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени је давао, ја не знам. И ту сам Марка упознао и другчије и не знам Марка никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада њему причали о пословима везаним за асанацију бојишта и сахране ових лешева Муслимана из месаре?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никад ја с Марком нисам водио никакав дијалог на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте некада са Браном Грујићем причали о томе ево идемо сад са месаре, купе се људи, лешеви, сахрањују?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам ни са Браном причао, ако је био Коста горе, нисам, Брану сам сасвим мало виђао, ја сам радио своје послове, он је био председник, нисам ја, мени није било да идем председнику сигурно, ја шта ћу, нисам имао ни потребе, нити би он мене примао, шта ћу му ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви информисали, толики лешеви се сахрањују, кога сте Ви о томе информисали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста Ерић, он је био председник Комисије и плаћен човјек за то био, Коста Ерић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мало пре сте рекли Коста и ја све знамо заједно што јесте, јесте.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам све што, гдје су убијени, гдје су сахрањени, одакле смо их покупили, гдје смо их сахранили то знамо и Коста и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ови људи оптужени кажу да то не знају, разумете? Испада да сте ви то нешто на своју руку радили. Тако сад из Вашег исказа произилази, они кажу људи немају појма.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам да сам сахранио 800, 850 Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али они не знају господине Млађеновићу.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам, и Коста и ја знамо. Одакле су људи ја то не знам, знам из Дрињаче само, само из Дрињаче знам одакле су људи, из Дрињаче знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па само Ви знате, испада нико више. Добро, добро. И како сад то кажете из Герине месаре јављено да има мртвих, ко то јавља?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јавио ми Коста, председник Комисије за асанацију, «Неђо има у Гериној месари мртвих треба да».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко јавља Кости?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Ја кажем ни једног тренутка се нећу извлачити, али сам ја водио и воду и смеће и канализацију, ја сам у исто вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите смеће, господине Млађеновићу стварно није ово прилика да се смеће помиње, стварно.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Госпођо, није, али сам то радио ја, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то није у оптужници, људски животи су у питању, не смеће, немојте.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: За све искрено жалим и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог сведока «М»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам, он је радио, он је возио камион и све, он је углавном све лешеве возио, он са камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е па видите, он је саслушан у истрази и требало је данас да вас суочимо са њим, међутим он је кук поломио.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И добијао од мене налоге и од Косте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, имао је операцију па није дошао, он каже да сте Ви јављали полицији за неку пратњу и да су они ишли у пратњи милиционера кад је ишао ван Каракаја да скупља лешеве.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда, не знам, не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да је то тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: А много је пута «М» ишао без полиције ја знам, кад сам га ја слао и Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо да видимо где и колико пута и где сте га све слали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по чијем, на основу којих добијених информација?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја Вам опет кажем Коста је био председник Комисије за асанацију, заједно смо сједили и Милан и ја свако јутро код мене се пила кафа у канцеларији и ракија и вињак и ти људи који су то радили. То нико није хтео радити, не могу ни једног тренутка рећи да нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте били, тај «М» хајде онда нам причајте, тај човек каже ишо 10-15 пута у школу, Ви кажете сазнали сте од хашких истражитеља за школски центар.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја га никад нисам послао у школу, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја вјерујте никад, никад га ја у школу нисам послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко га је слао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, за школу нисам никад знао у току ратних збивања да је била школа и никад ја нисам Милана послао у школу ја. Јесам по бојиштима где јаве да је изгинуло, да у Дрини има мртвих, по граду кад смо купили ја сам га лично слао, али га ја никад у школу нисам послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то милиционери који су ишли у пратњи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је један Перо који је код нас, да ли је био у пратњи, био је код нас често у Комуналном, Перо се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Танић?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Танић, јел Танић? Јесте, Перо Танић, био је често са нама у Комуналном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли питате ви Периног шефа може ли Перо да иде да прати тамо кад се иде по лешеве? Ко је Пери шеф?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ма откуд ја знам ко је шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, јесте ли га Ви звали да прати?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја, мене нису питали ни за мене да будем ја у Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је ишао Перо, ко Вам каже?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па био је код нас стално, врло често у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта причате Ви, Перо, «М», лешеви неки по граду, одакле су ти лешеви? Је ли има борби у Зворнику?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нема у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле ти лешеви муслимански у Зворнику?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имају положаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда их доведу у кланицу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, сваки гдје год је ко убијен довозили у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимане с положаја?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прођосте ли Ви некад поред те месаре?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам никад био, био сам сад после рата у месари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мај, јуни никад нисте прошли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никад доле нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има ли неко ко је прошао па да Вам је причао, Перо или Петар Танић или «М»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени нико, мени нико, можда ме то није ни интересовало, не могу душу гријешити, нисам се ни трудио да то сазнам, али никад доле нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок «М» да сте му Ви и Коста рекли, кад је промењено место, да није више «Алхос» него је кланица, је ли то тачно?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће да смо рекли, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте му рекли, ако је могуће, ко је то одредио није више «Алхос» него кланица?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да му кажете немој више у «Алхос» него у кланицу ако не знате ко то каже?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је рекао Кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви одређујете места где се?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја одређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је, не знам стварно, не знам. Части ми не знам. Па ко је нас шта питао у рату, шта ћеш, само да ми извршавамо шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чије извршавате? Сад испада пошто не знате ко, онда ви, ко други, је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никад у Гериној месари нити сам био до после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да треба лешеви да се воде у месару?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јавио ми Коста да има лешева, ујутру пијемо кафу и Милан је с нама сваки дан овде, Радовић, он је највише радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате те псеудониме, дајте мало размислите шта сам Вам рекла на почетку. Има људи који су заштићени сведоци па су ту псеудоними.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Извињавам се. Овај сведок «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви седите и пијете кафу и ракију ујутру?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Свако јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, и како сад?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И кад јаве да има негде лешева, пошаљемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко «јаве», ко «јаве»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јаве Кости, не знам ко јавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама никада?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном су Кости јављали, углавном Кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли овог Остоје Гуњевића?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остоја Гуњевић је јавио се мени кад сам ја прочито оно да је Зворник ослобођен јавио се. Био радник самном заједно, шеф грађевинске оперативе био и возио је ФАП-а и био је дуже време и он је из Дрињаче превезао лешеве све у Зворник, Остоја Гуњевић и можда је неку туру још негде, не могу душу, али углавном овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ишао тамо да скупља те лешеве на Дрињачи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, били су они већ пред школом горе, то је било већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. И овај је овај «М» сједео крај мене углавном је читаво вријеме док је трајала Комисија за асанацију он је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли Вам причао «М» на тим састанцима с кафом и ракијом да је ишао у школу и да је ишао тамо да носи на кланицу лешеве?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, никада, никада није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причали ви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо ништа, попијемо кафу, добије задатак да иду гдје треба да, гдје има лешева, у Дрини, на бојишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добије задатак, па је ли каже јел урадио задатак или није?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па никад се није десило да их није довезао гдје оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао овде у истрази у овом новом предмету да је чак носио већи број лешева ноћу на кланицу и да је то пренео и Вама и Кости и да сте му Ви рекли «немој више да идеш ноћу» и да онда он?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени то никад није рекао, нит би ја дозволио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нити би ја дозволио да то ноћу ради, ако се баш, али сам питао сигурно не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени то никад није рекао да је ноћу радио, не. Нити сам га слао кад ноћу да ради ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог багеристу Млађу Петровића?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он у Зворнику?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ради?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ради у Комуналном, сад је у пензији исто човјек коме сам ја био директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је њега ангажовао да?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је ангажован првих дана кад су на Казамбашћи оних 16 лешева нађени у Зворнику, он је ископао раке и тад сам први пут био на гробљу у Казамбашћи јер су то моји били познаници и отишо сам лично да видим како копа, шта

копа. Ми смо мислили рата је пет дана и готово. Млађо је, знам га и у Зворнику је, жив је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «М» да сте му Ви и Коста увек усмено преносили наредбу да иде да скупља та тела?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сигурно да му нисмо писмено давали да, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате овог покојног Владу Делића, јесте га познавали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владо Делић инспектор.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам, Делић Владо, знам, милиционер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали да ли је он ишао на неке увиђаје или нешто?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Њега знам да је ишао кад је Кадиф Зије отац умро у кући Јусо, иначе моји добри пријатељи и отишо је, јавили да је убијен Јусо, и отишо доле, реко Владо ти си мој пријатељ, друг и моје браће, Јусо пријатељ, отишо каже Јусо је умро, није убијен. И ја сам дао, није било ни вријећа тад нажалост, дао сам два ћебета, посло Остоју Гуњевића да га преузме, а овај покојни је извршио увиђај као милиционер, не знам с ким је, и јавио је да је Јусо умро у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је чак и он дошао на Герину кланицу једном приликом и да је видео преко 100 лешева што је било ужасно, да је обавестио и свог шефа и каже да се то причало, да се то чуло, да је то било тад негде крајем маја месеца на каракајском пољу.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нажалост то је тачно. то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је и судија Ристић Петар причао и овај Танић и Коста је ту био, је ли Вам икада Коста рекао да је био ту на кланици присутан?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је и рекао, мислим да је Коста и био, мислим да је био. Ја никада нисам, нисам имао потребе ићи ја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи тад сте знали да има тих ван града.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знао сам да има, ја не бјежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Шта сте Ви сад, ништа ми није јасно, шта сте Ви мислили одакле су ти лешеви стигли ту?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам каже Коста јесу ли то људи у униформи, у цивилу или су Муслимани или су Срби?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимани су све били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао Коста да су Муслимани?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па после кад је дошла Комисија да изврши прегледе, нико није сахрањен без прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Кажите ми Ви шта Ви знате о томе како ради Комисија за прегледе, ко њима каже шта да раде, шта Ви о томе знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па суд, вероватно им рекне суд, шта ћу ја говорити, ја не знам. Оде Станковић доктор, његова екипа, патолог и кад није био Станковић долазио је љекар из Зворника, долазили су неки с Медицинског факултета из Београда нама, говорили људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они утврде ко је Муслиман, а ко није?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па не знам како су утврдили, то не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су ти, јесу ли се идентификовали, ко су ти људи? Јесу то људи ваши из Зворника?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Многи су имали имена и презимена, имали документа уза се, многи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уза се?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, и ти су сахрањени под, у списку под тим и тим бројем, име и презиме и то је то. Ко је био није имало имена писало је НН, био број у гробу и број на гробу стављене дрвене оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Ви некога како сад сахрањујемо људе без умрлице, не знамо ни ко је, ни шта је?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нама је наредба тако, ко је дао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао наредбу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је, да се сахране под НН и ако је име и презиме било, има списак Марко Марковић, Хусо Хусић, ако је НН и тако да, и ти су спискови били код нас у Комуналном, били и код мене, крили их у ладице, шта нисмо радили, сами од себе их крили и један дан Коста каже, генерал Суботић дошо однео спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај генерал Суботић?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, нисам га знао, нити сам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Већ је, не знам ни ја, не знам које године, већ је прошло и Герина месара и све ово прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле однео, из Ваше канцеларије?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста каже дошао он у канцеларију и узео спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте и Ви седели?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ту били присутни?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је оно што је било само један примерак спискова?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, један примерак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је те спискове ту вама предавао и доносио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да је Коста био у Комисији за асанацију који су вршили ово. Углавном сваки дан је списак долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви сте били.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви сте у Комисији.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, и били спискови у мојим рукама, ја не бјежим, били и многих се имена сјећам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знао господин Грујић да постоје ти спискови лешева?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то за себе чували ту информацију или?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Опет ја, не знам, Коста је био председник Комисије, он је и за то плату примао, а били су и код мене, стварно не могу бити непоштен да нису били код мене и договор и спискови и све, али не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ова докторица Бела, ова Љубица Васиљевића била је код нас, она каже да је ишла тамо да је било јако пуно лешева Муслимана, цивила, и да су били ван објекта и да је каже извештај узимало Комунално предузеће, два човека из

Комуналног и да су они скидали, обављали спољашњи преглед леша и каже писали су извештај и узрок смрти, да су то све биле углавном стрелне ране, значи да су људи усмрћени из ватреног оружја и каже Комунално је однело те папире, да ли знате ту докторку Белу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се виђали с њом у мају, јуну?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, а знам је, лично је знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јел папире, неће Комисија, да Вам кажем Комисија за асанацију је била дужна да лешеве прими, сахрани и то је њино, а спискови код Косте, били су код нас спискови, не могу душу, нисмо их ми куцали, нит, откуд они код нас, вјероватно што је Коста председник Комисије за асанацију па код њега, и били кажем у мојим рукама више пута ти спискови, не могу душу да гријешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ту информацију чувате за себе, је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па не чувам, била је. Мислио сам да ће некеме се предати тај списак, ко је однио и да ће, ја сам био свјестан госпођо, ја сам био свјестан да ће до овога доћи, ја сам дипломирани политиколог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па по Вашем поступању не бих рекла да сте били свесни.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ови људи кажу појма немају о тој вашој делатности, нити да има лешева, нити да се скупљају у том броју, ништа не знају, а они су оптужени, разумете? Онда испада да сте Ви нешто.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам да су били, да су сахрањени, одакле не знам, то не знам, а да су сахрањени јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ерић Коста је саслушан у мају 2008 године замолним путем у присуству истражног судије нашег суда у Бијељини, каже он између осталог овде каже да је он рекао Вама да одбијете да радите те асанације и да уклањате лешеве, јер то треба да ради војна команда и онда су каже они, је ли то било нешто да је између Вас и Косте био разговор да Коста Вама каже да треба да одбијете да више то не радите?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је после овога кад је било, ми после и нисмо радили више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После Герине месаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду причамо?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години господине?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ни годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни годину?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам. Знам да смо одбили Сребреницу нисмо хтели радити, то смо категорички одбили да не радимо Сребреницу и ништа нисмо ни радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово нисте?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је то било с Костом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста каже да је то било, да је то рађено док није формирана војна команда, а кад је формирана војна команда каже негде иза маја, каже онда сам ја рекао Неђи да одбије да ради асанације и да уклања лешеве и дато треба да ради војна команда, да ли Ви можете да нам кажете да прокоментаришете овај део да ли Ви имате идеју на коју он то војну команду мисли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста ако је то рекао, ја сам то прихватио, јер он је био шеф, сигурно, ако је он рекао да не радимо то ми нисмо онда радили, сигурно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да сад неко други треба да ради, да ли се сећате тога, да долази нека војна команда?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је он то одбио онда сам и ја одбио, а не знам о чему се ради, како, не знам кад је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите како је интересантно, и Коста каже ништа не знам о тим телима преминулих који се тичу догађаја у Техничком центру и са других места где се сматра да су вршена погубљења, а Ви кажете ако неко зна то је Коста, исто Коста каже не зна.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако зна, ја не тврдим да зна, ако Коста зна он је био председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо да видимо ко је тај трећи, значи није председник Комисије, није директор Комуналног, који је тај трећи који зна више и од Вас и од Косте, јер не зна Коста, не знате ни Ви, па да зовемо тог трећег који је тај?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Судија, први пут сам чуо од хашких истражитеља после овога да је било у Техничко-школском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам чула, али нисам чула одговор на ово моје претходно питање, ко је тај сад трећи пошто ни Коста не зна?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте с Браном Грујићем некада причали о овом Суботићу да је однео?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никад са Браном нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је однео спискове Суботић, сачекајте да завршим.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па ако нисам причао, нисам онда могао рећи за спискове са Браном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Коста Брано зна то да је од Неђе генерал Суботић из те собе узео те спискове. Каже Коста да је од Вас сазнао да је овај, како се зове, узео спискове Суботић и да и Брано то зна и господин Грујић то потврђује.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чим треба да се закунем да, ако ово вриједи пред судом, да ми је Коста рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заклетву положили, значи то важи.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако треба додатно породицом да се закунем, да сам ја од Косте чуо да је Суботић однио спискове, ето, мислим нисмо дјеча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је багере требовао од Глинице?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Багер је од Глинице долазио само кад смо Србе сахрањивали на гробљу у Каракају, ја знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је копао оне рупе на Глумини и у Шахбеговићима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је копо. Ту смо ми сахрањивали, не знам ко је копо и знам да су сахрањени у Глумини људи Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и ја знам, одатле су и ексхумирани.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Е то не знам, не знам ни да су вађени људи, то сам чуо од хашких истражитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су вађени из Црног врха?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, никад ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад од мене чујете?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да је преко 200 лешева извађено из Црног врха и из Глумине 2003. и 1998?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам од хашких истражитеља, узели су ме у кола једном приликом па ме водали по тим гробљима. Каже Неђо шта је ово, кажем не знам, каже одавде су копани лешеви, реко части први пут сам на гробље овде, никад, јеси чуо да су копани, нисам чуо никад. То је неко радио мимо мог знања, мимо, ко је ја, нек одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петра Танића знате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај полицајац?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Он је био често код нас тих првих дана, кога је обезбеђиво и то не знам, да ли је ишо, а био је с нама у канцеларији често пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је отприлике у то време баш чуо да су људи били затворени у Техничко-школском центру, каже и да је он видео у Гериној кланици пуно двориште преко 100 лешева и био је и Коста и да се о томе причало, да је ишла докторка Бела и све, у то време значи причамо, не у време кад су били хашки истражитељи.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја нисам био сигурно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тад нисте били, је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, нисам никад био до после рата на Гериној месари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у соби кад се прича о томе да су тих дана људи у ТШЦ-у.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви уопште нисте знали да су људи у школи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овога Перу Павловића овога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је исто са Вама био?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, био с нама сваки дан првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте заменик Костин, је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте други на списку, а он је члан, је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже почетком 1992. био једанпут на Гериној кланици, било каже до 100 лешева сигурно, смрад, каже трагови косе, крв, каже у Комуналном седели Неђо, Коста, они су доносили одлуке шта је требало да се уради, ако је било позива

са линије да има погинулих убијених, а било је каже да буде и лешева у Дрини, «М» купио лешеве каже то је било крај маја почетком јуна.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је све тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ја сам био члан Комисије, био је ту где су се скупљали лешеве, причао о томе, јесте том приликом били присутни?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам о коме, а причали смо, све то што прича то знам да скупљали лешеве, сахрањивали, он је био присутан и свакој комисији кад се врши идентификација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али нисте чули да он то прича.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту с Вама, него тек код хашких истражитеља?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, за гробље то сам чуо први пут од хашких истражитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: За гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма за кланицу причам.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: За кланицу, да. Не, не, за кланицу сам ја чуо да има мртвих и ја слао људе доле да купе у кланицу, то није, то сам ја слао људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли присуствовали кад овај прича какви су, да су то цивили, да леже људи на гомили и то, је ли се прича ту одакле ти људи толики?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, а слао сам људе да их купе и ми смо их сахрањивали, ова комисија, те из кланице Герине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже почетком јуна је то било.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То јесте, одакле су дошли не знам, ко их је побио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сахранио их ја и моја Комисија, нисам ја али под мојом командом и Костином сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сад та Комисија функционише, питате ли Ви Косту како сад то? Је ли то он некога извештава, пише ли он нешто, сахрани толике људе, што Ви кажете сутра ће доћи неко ће одговарати, ево одговарају људи који кажу појма о томе немају. Испада да Ви нисте тај посао одрадили како ваља.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да се чекало, назирало се и крај и све да ће доћи, ко ће спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се назирао крај, кад је то почетак, мало пре рекосте то је сам почетак.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па ја Вама кажем, ја сам мислио да ће рат трајати пет дана, ја сам мислио, части ми, и готово, кад дан, дан по дан оде, нико није се ни надао. Не бих се ја никад вратио да сам знао да ће толико бити рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад сте видели да тај рат не траје пет дана, шта сте мислили, одакле ти лешеви? Јесте размишљали нешто?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Радио по наредбама. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли онда размишљали како сад ту Вашу функцију да реализујете у смислу тих лешева и то све?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мој је задатак био да те лешеве сахранимо и ја сам их сахрањиво колко сам могло часно и поштено са бројевима ето то је то. Не бјежим од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио неко на те сахране, да их тако назовемо, у те рупе, од челника из општине, од родбине? Како је то рађено, јесте ли питали имају ли ти људи неку родбину па да дођу ти људи да идентификују на основу погледа на тај леш кад се сахрањују НН кажете? Јесте били Ви некад на таквој сахрани на Глумини?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам ни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао Коста?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Ја нисам био, можда је Коста био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато је ли долазила нека родбина од тих Муслимана?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да није јер је то било ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да није долазила, ратно стање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио ико икад да се код Вас распита нема ми оца, брата, сина?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Како ће долазити кад је Зворник, рат, нема нико није ни могао ући у Зворник од Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како онда објашњавате да не знате да су то цивили ако су сви ван Зворника?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не тврдим да нису цивили, ја не тврдим, то не тврдим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бубицу сте нешто рекли, како то ипак његов отац дошао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Бубица, ја сам рекао прошли пут, Бубица је мој пријатељ, становали смо у истој згради, ја у Б блоку, он у Ц блоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и како он, где је он то страдао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам да су га убили Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да су га убили, погинуо, да је убијен Бубица то сам чуо, и дошао је његов отац Бего и мајка и ја им издао опрему, лично ја им издао опрему, да ли сам ја одвезао тадашњим аутом на гробље не знам, добио опрему сандук уредан и добио онај нишан муслимански што има, од мене добио. Било је, ми смо радили са Словенијом па смо имали оних нишана и многи Муслимани су који су остали у Зворнику сахрањени у тим табутима и то, и Бего је сахрањен, одакле Бега, отац га преузео Бубицу и сахранио га на Казамбашћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после га неко извадио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вам кажем, ја могу доста да Вам кажем што Ви не знате.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ето виђам и Бегу вјерујте ми и не питам га, видим да је у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ми није јасно то, та нова гробља, како сад то, је ли Ви одлучујете да сад није довољна Казамбашча, него треба?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па не одлучујем, па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлучује?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па и на сваком гробљу, ми смо сад у мом селу проширили гробље, не може више, поумирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлучује о томе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Општина дала нам, у билтену изашло да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како зна општина да требају сад нова гробља, да је мало оно Казамбашча, требају нова?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па вјероватно Коста је с њима договаро сахране, то да нећемо бацати сигурно лешеве на

лешеве, тражимо простор да се сахрањују. Лешева много и онда је општина донјела путем билтена одредила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нова гробља?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нова гробља и то знам, не бих ни сахрањиво да није било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се проширили капацитети?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се ти капацитети проширили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Не бих их другчије ни сахрањивали да нисмо добили ту одлуку. 7-8 дана су нама лежали лешеве првих дана у «Алхосу» по Зворнику, нисмо их хтели сахранити док није Комисија дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прошли пут да је после, али нисте рекли после чега, неко јављао из касарне «Стандарда» у Каракају да треба да се, где има лешева и тако.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, мени су то јавили после кад је Комисија укинута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је укинута Комисија?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам тачно, е онда је, и тад ће наступити Сребреница, и мене је неко звао, тад су ме звали из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је тад значи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тад, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас нисам, то је значи тек 1995?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сребреница кад је почела тад су ме звали из касарне, мене лично и ноћу пријетили дај где ти је она Комисија, где су људи, где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете тог Марка докле сте га Ви ту виђали? Кажете, тамо видели сте сви иду код Марка, а он пише то, па сте и Ви код њега, пропуснице?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је једно вријеме ту био, па га нестане, јер ми требала потврда, њега нема, а ми чекамо, шта ћу, нема Марка, он даје потврду, е зато сам пар пута ишао у канцеларију код њега тамо, нестане га, нема га, дође, ево Марка дошо, дај нам да могу прећи мост, а пошто сам још дуго време и станово и у Малом Зворнику и Бањи Ковиљачи, углавном нисам станово у Зворнику никако, па ми је требало да прелазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за овај ровокопач из Глинице кажете Коста ће то знати, је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Глумину је ровокопач из Глинице копао кад је 47 Срба погинуло у Каракају, то знам и који је возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Опет не знам, повађени су горе на Глођанском брду били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре ове Дрињаче или после?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После Дрињаче, после Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, два, годину, пет?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, после Дрињаче углавном било. Глођанско брдо 47 лешева нађено, па је дошо, јер је мој ровокопач узет од стране ових јединица и спржен на Црном врху копали ровове и нисам имо ровокопача да копам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покварили га?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Покварили га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га покварио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ја мислим да је Жућо неки дошао, био узео тај ровокопач, дај нам да копамо ровове на Црном врху, ја кажем даћу ја возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ровове оне за борбу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, ровове правили, да. То је одбрамбена линија била на Црном врху, да копају ровове и отишо ровокопач однио и спржили га и остао горе и зато смо тражили помоћ од Глинице да копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали људе из полиције, Маринка Василића, Петка Панића?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они неку улогу имали ту? Кажете полиција прати ово, кажете јесте тачно ово што пише.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нас нико пратио није, само је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, што каже сведок «М» да сте Ви кад је тражио полицајце у пратњи Ви кажете могуће.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће да је био Перо овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте на њега мислили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, на њега, јер је био често код нас у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Млађеновићу, ја сам заменик тужиоца, а питао бих Вас како је организован рад те Комисије у смислу где се налазили Комисија, је ли она у Комуналном као у некој од канцеларија у којој је био, има ли ту телефон?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Била је у Комуналном и свако јутро је Комисија та која је била, била код мене на кафи и код Косте, а људи који су вршили, то је пар њих купило, била је наша ресторан друштвене исхране, па ту они сачекају, круг је био и онда једна просторија, ходник велик један и ту су они били или их зовнемо кад треба по потреби, углавном су били у то вријеме при Комуналном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ако можете мало ближе да кажете та просторија друштвене исхране, ко ту седи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сједи нико. Била је менза прије рата ту где смо јели радници из Комуналног, после је она укинута, није била, било је ту клупа, столова и тако је остала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим од Комисије, од чланова Комисије ко ту седи, од тих радника који утоварају лешеве, где се они налазе, јесу они ту?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су ту сједили у тој просторији, а чланови Комисије су по потреби били код мене у канцеларији и Коста Ерић и ја и чланови Комисије код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та Комисија имала неког ко дежура на телефону, ако неко са терена треба да јави нешто је ли имало коме да јави, који би то био број телефона? Је ли то тај телефон Ваш?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је телефон Комуналног, телефон Комуналног, централа. Била је секретарица која је сједила и пребаци нама коме треба телефон везу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко уобичајено седи код тог телефона да се јави?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сједила је секретарица, секретарица фирме која је сједила ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро секретарица, али.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Али она пребаци на телефон мени, код мене је био Коста и то. Није било телефона неких.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току радног времена док сте ви ту, ко се јавља на телефон?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јави се секретарица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јавља се секретарица, него од Комисије, чланова Комисије?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па јави се Коста, углавном Коста, можда и ја, не могу душу да, или неко од ових чланова Комисије

ко се затекне ту, ако сам ја ту ја се јавим, ако нисам јави се Коста, ако није Коста јави се неко од чланова Комисије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То хоћу да Вас питам, је ли неко увек био код тог телефона из те Комисије?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па није, није био, није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се некад десило у том периоду да сте Ви били ту, да сте се Ви јавили на телефон и да је Вама непосредно неко са терена јавио о неким лешевима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, не сјећам се ја да је мени никад јављено лично, не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како објашњавате то? Је ли неко.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда секретарица ако нема упише број кад дођем ја, јави се доле команди, или Коста. Коста је углавном је он био шеф овога тима, председник Комисије, резервни голман никад не уђе док голман брани, никад се није десило, ако Косте нема, био би ја сигурно тај или неко од Комисије. Он је ту био жив и здрав, сасвим је логично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налазио сведок «М»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок «М», где је он седео?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сједио, и он је био у том ресторану, а врло често и код мене сједио да попије кафу, чај, ракију, а сједио он у ресторану гдје су ови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се десило некада да на телефон се јави Коста, пошто је он уобичајено ту се јављао, па он онда преноси и коме? Преноси ли гласно или он на неки другачији начин контактира са сведоком «М» где и како?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ма нисмо ми ни од кога то крили, да се икад шаптало није сигурно. Има мртвих ту идемо, то је већ било уходано, ни од кога нит је Коста крио, ни ја, ни «М».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сећате ли се неког таквог случаја где се јавио Коста па је гласно рекао сведоку «М» где треба да иде па сте и Ви то чули и како организујете колико људи треба и тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је тога сигурно да јаве има у Дрину утопљеник, на линији убијено, у Гериној месари кад је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али мене занима на пример ко сад проналази начин како из Дрине извадити утопљеника? Да ли је то ваш посао како, кога ангажовати итд, или то сад неко други, трећи ради?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Углавном је ишао овај «М» и људи из асанације с њим ишли, изваде га из Дрине, доведу и јави оставио сам га ту и ту и чека кад ће доћи, обично се скупи још пар људи да дође Комисија и прегледа. Обично је свједок «М» ишо и углавном он је ишо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто, Ви сад кажете све то се знало, нико није ништа крио, Ваш исказ се битно разликује од исказа сведока «М» јер управо Ви кажете да сте тек после чули за школу, он каже да је уз Ваше знање бар 10-15 пута ишао у школу, исто тако да је ишао и у Дом културе у Челопек. Јесте ли Ви тад знали да има месец дана 160 Муслимана из Дивича у Дому културе Челопек да седе тамо?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Нисам никад знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како «М» онда ишо тамо, значи испада он је крио, а сваки дан пије с Вама кафу и ракију?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Углавном је, није баш сваки дан, углавном је пио кафу и ракију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Врло често је био са нама свједок «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али то је једина делатност, ишао је у Дом културе и у Техничко-школски центар и каже бар 10-15 пута и не каже да је то крио од Вас, напротив испада сада да је крио.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Ја не знам, мени није говорио, мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћете морати да дођете поново.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете није крио нико ништа, а испале главна ствар око које смо се окупили овде је он крио од Вас. Јесте Ви од хашких истражитеља чули.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: Ја кажем да су ти људи дошли нама, сахранили их, Комисија доле, то не кријем, одакле су дошли ја не знам стварно, сем из Герине месаре знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што Ви сад то «ми сахранили», е па ако сте сахранили нисте их оживели.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕЛОВИЋ: То је мој задатак био, Комисије да сахрањује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо сад нећемо сто пута једно те исто. Изволите питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала, пошто сте нам поменули Дрињачу, кад сте донели тела из Дрињаче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је одговорио, ја сам му рекла датум, он је рекао могуће да је тај датум.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он је рекао да су 30.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Оне у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он уопште датум рекао, рекао је да не зна датуме да сада не расправљамо.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је после, јесте рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекла да је у пресуди утврђено кад је, тако је било.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи уопште човек није рекао датум, а питање је?

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Питање је да ли зна ко је Драган Готовац?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам. Адвокат у Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је био у то време?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био судија, мислим да је био судија у суду у Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Вам познато да ли је он био у Дрињачи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је једно вријеме командант Другог батаљона у Дрињачи после.

НАТАША КАНДИЋ: Кад, у које време?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После тога што се десило у Дрињачи, ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После тога да је био командант Другог батаљона.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате да је после тога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да је после тога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па знам, ишао сам, обилазио горе имање, горе мајка ми у Србији, пређем, ишао сам да је обиђем, видио војнике у дому.

НАТАША КАНДИЋ: У Дому културе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам прелазио путем него сам ишао у Србију на Цолине па чамцем пређем, у два месеца једном одем горе. Није се могло прећи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али пре овог догађаја јесте ли ишли у Дрињачу?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам. Пре догађаја? Јесам, како нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко је био, кога сте виђали тамо?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па била ми мајка горе.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, мислим од војске?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није био нико.

НАТАША КАНДИЋ: Нико?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нико није био горе, нико. Сигурно нико није био.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко је убио ове људе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па после се то десило, кад је, овај, већ кренуло, кад су почели.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви знате да Готовац није био тамо?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није, није био тамо сигурно. Он је после био командант Другог батаљона, тад није био.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јесте ли још нека тела пре Дрињаче довозили у Зворник?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, било је из Дрине вађено, гдје год је ко јавио, не знам одакле, стварно не знам и није било њих, било је њих можда и од Братунца долазило Дрином па гдје се закачи неко јави, ми одемо па га покупимо.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли било из Јусића? Из Јусића тела?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јусићи нису могли бити никако, они су од Дрине испод доле, не знам, можда, не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете. Да ли сте Ви некад позивани, Ви или Коста на седнице Привремене владе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам да сам икад био. Јесам једном кад је било око депоније да дам извјештај годишњи онај о пословању фирме, ја сам тад позиван да дам извјештај фирме пошто сам директор генерални тога. Сваке године сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Негде, не знам у ком периоду, да ли је тад и било да у рату подносимо извештај, не знам, а знам био сам кад се даје усвајање буџета, усвајање чишћења града, тога, оно програма, тад сам био и кад се моја ситуација овјерава горе, извештај о раду за годину дана и то.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви имали неку обавезу да подносите извештај о тим сахрањеним телима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам, ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А Комисија је ли правила неке?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имала је спискове, чувала, ја то знам.

НАТАША КАНДИЋ: Чувала, а је ли постојала нека обавеза према општини?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сећате, сем тог извештаја о депонији, јесте ли били некад на састанку Привремене владе?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тад сам био кад је требало да се депонија отвори, тад сам био.

НАТАША КАНДИЋ: Осим тога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда сам био једном, два пута кад је извештај о раду Комуналног, кад треба паре да ми дају.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а у том извештају о раду, шта се односи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није никад био, о овоме је била.

НАТАША КАНДИЋ: А о чему сте писали у извештају?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: О чишћењу града, водовод, канализација.

НАТАША КАНДИЋ: А нисте помињали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам, није сигурно ни једном, то није била ни општина, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није било то никада, није сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, је ли Вам неко рекао да Ви у свом извештају о раду не помињете тела и лешеве?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ни реко, нисмо га ни писали.

НАТАША КАНДИЋ: Него сте писали шта?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Писали о дјелатности комуналној чији сам ја директор био.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли Вам ово била делатност да?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, то је Комисија за асанацију била општинска.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: А била при Комуналном, смјештена у нашим просторијама.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Она је била општинска.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чији су камиони коришћени?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Камион је мој, а остали су били Глинице, Творнице глинице Бирач.

НАТАША КАНДИЋ: Камион је Ваш, па је ли Ви сте обавезни да у извештају о раду говорите о томе за шта су ангажовани Ваше возило?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па добро, није то, мање је то било нажалост, фала богу да је мање возило то него што смо возили остале, да не помињем каже госпођа смеће, возило, то је рат био, то се возило 90%, 95% ишло нафте за остале дјелатности у односу на ово што је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на те састанке Комисије, да ли је неко долазио из општине?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли присуствовали састанцима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли присуствовали састанцима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Комисије јесам изјутра кад сједнемо да попијемо кафу, кад треба радити шта сазовем Комисију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о чему причате на тим састанцима?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Шта ћемо причамо, ко и сад што причамо и што треба урадити како да се оде да, ништа екстра није било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је водио неко записнике са тих ваших разговора, где треба, како људи запамте где треба отићи? Јесте ли имали неку свеску у коју сте уписивали, не знам ту толико тела, ту толико?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је списак тијела који су, списак био, списак био сваки. Није један, било више спискова, Дрињаче, било више спискова. Ја кажем било у мојим рукама сто пута, било у ладицама закључано у мојој канцеларији било, а дође Коста узме спискове, ајмо да, један дан дођем каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте закључавали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Однио спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте закључавали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ноћу, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 800 тела Муслимана је сахрањено, је ли можете да објасните да ли. Рекао је минимум 800 у првом поступку, да ли можете да нам објасните зашто се никад нисте заинтересовали како су ти људи?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па госпођо рат, шта ћу се ја интересовати, пуца са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда зато што сте из Зворника, зато што су то ваши суграђани.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па шта ћу, мени у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се плашили или сте сами одлучили да Вас то не интересује? То ме занима, овако људски.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па нисам спавао у Зворнику, ја бјежо из Зворника. Бјежо у Шабац, у Лозницу. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте се плашили? Чекајте, чекајте. Од кога сте се плашили? У Зворнику није било борби тада.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Биле паравојне јединице, било упадају, шта ћу, бацају с балкона бомбе. Бјежим из стана, нисам у мом стану спавао три мјесеца. Нашо стан обијен мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел због тих паравојних јединица ни са ким нисте могли о овоме да причате?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном због тих, да. Муслимана није ни било у Зворнику, било је оних старих који су остали, нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите живих није било?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте данас «кад сте ослободили Зворник», од кога?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Од Муслимана.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимани су заузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је да су један дан заузели Муслимани па су они ослободили.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимани заузели Зворник и ја сам изашао, нисам могао на мост прећи, прешао на Дрину, ја од Муслимана побјегао и био самном Муслиман човјек који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо причали раније. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једном да се вратимо на ове састанке Комисије, да ли можете да се сетите да ли су долазили људи из општине на састанке?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сјећам се, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су вас позивали, Вас и Косту да дођете? Сем овога да ли је то био Коста?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мене нису, можда је Коста ишао, не могу рећи, али Коста је био председник, ја сам био директор

Комуналног и био мимо мог знања постављен за заменика Комисије за асанацију, мимо, а прихватио сам.

НАТАША КАНДИЋ: Али кажете све сте заједно радили?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па јесмо, јесмо.

НАТАША КАНДИЋ: Он Вас је о томе обавештавао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све знам гдје смо их сахранили, отприлике која гробља, како су сахрањени.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажите ми рекли сте нам за Муслимане да није их било породице, да нисте могли да их позивате, а како су Срби сахрањивани?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сахрањени са породицама, дођу.

НАТАША КАНДИЋ: Са породицама дођу, а ко их је обавештавао?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па зна коме је погинуо дијете, коме, знају сви, чује се, није то.

НАТАША КАНДИЋ: Па сте нам помињали доктора Станковића, па докторку Белу, каже долазили су и неки са Медицинског факултета.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Долазили су једном, био сам ја, Коста, ко је још био, да ли неко од чланова Комисије и кажу дјецо молимо вас, заклињемо вас немојте да би нешто око тога, саветовао ко своју дјецу, ово је рат, ово се одговара, немој да би кога мимо прописа, немој да би кога да не пријавите, немој да би кога бацили негдје у рупу, вадите све, ви нисте побили, молимо вас водите рачуна и пријавите све то.

НАТАША КАНДИЋ: А коме да пријавите?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам сад коме.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па не знам коме.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли питали када тако кажу да пријавите, коме?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли треба да пријавите полицији, јесте ли пријављивали полицији?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па ми смо Комисија, коме ћемо пријавити, ми смо Комисија, немој да би, или да би команди, не знам ни ја коме.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате ко је са Медицинског факултета долазио?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је. Сјећам се да је један фин човјек био, био љекар чуо сам да је, и саветовао, дјецо

молимо вас немојте се играти шалом, молим вас ко дјецу своју водите рачуна о мртвима, водите, ето.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А кад су били у питању тела из Герине кланице, ко је долазио од лекара?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам слао људе да их укопају, нисам наишао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ко је од лекара, кажете увек је свако тело прегледано.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам ко је био. Тад није Станковић долазио, није сигурно, а био је љекар, а није Станковић био то сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени Мевлудин Лупић има неко питање за Вас господине.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан. Господине Млађеновићу, ја ћу Вам поставити пар питања везани су искључиво за локалитете гробница и гробних мјеста, па споменули сте данас овде пред судом да три локалитета по одлуци Владе српске општине Зворник, а то се односи на Казамбашчу, тако сте бар рекли, Шахбеговиће и Глумину. Моје питање гласи да ли Вам је као директору Комуналног предузећа у том периоду било познато да су нека тијела укопавана на улицама, на Бербића мезарју и другим локалитетима као што је Тилић ада?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису, не знам, ја не знам да су откопавана.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли су укопавана, не откопавана?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то ја не знам.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: У Вашем периоду док сте Ви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није сигурно, то ја.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Споменули сте исто, такође данас, да сте на почетку неких 16 мртвих људи покупили по граду Зворнику и ако сам ја добро чуо, пошто се слабије у публици чује, да сте рекли да познајете неке од тих људи, па ја бих Вас замолио ако можете да кажете бар једно два имена ако се сјећате некога од тих које сте познавали.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је Субашић Омер мој пословођа, био је мој колега с посла водовоџија Буљубашић онај, Буљубашић, био је Исмет Исмић један лимар после возач самном радио, био је Јусе Ћорића зет један, био је, не могу сада, али то

ову четворицу знам сигурно, Омера, Исмета, Буљубашића водовођију, Исмета Исмића у тих 16 су они били сигурно.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро. Хвала. Данас се исто такође могло се чути, рекли сте, спомињали сте више пута Косту Ерића као председника Комисије и он је био тај који је све знао и Ви сте један од чланова, односно замјеник, тако сте исто такође рекли, а имали сте и чланове Комисије остале, па моје питање гласи да ли је та Комисија за асанацију бојишта имала своју, да кажем тако, своја материјална техничка средства као камионе, багере или нешто друго?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Добијали смо их ако немамо по налогу да ли општине, да ли команде, од Глинице или од фирме неке која треба да нам да, нисмо имали довољно средстава, увијек смо тражили од предузећа других.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја ћу Вас сад питати још једно питање Ви сте рекли да сте били директор Комуналног предузећа у том периоду, моје питање гласи да ли је Коста Ерић као председник Комисије могао дати наредбу или наредити Вашим радницима Комуналног предузећа или Вама као директору Комуналног предузећа да урадите неки задатак или купите мртва тијела или нешто друго?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није могао Комуналном наредити јер је била комисија одређена од стране општине за асанацију, плаћена комисија, мимо Комуналног плаћена комисија за асанацију. Не велом ако је некад није да је отишо не би ни одбили, али била је комисија која је плаћана од стране општине за асанацију, ти људи који купе.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу кратко једно питање, адвокат Шалић бранилац Бране Грујића. Ви сте у току овога исказа рекли «сахранио сам 1300 Срба», је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: И 850 Муслимана, ја сам тако записао, судија рече да сте рекли 800?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па тако некако.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сад ме интересује да ли је све ово било, ове бројке што сте напоменули, да ли је све то било на тим списковима што Ви кажете да сте држали у фиоци?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Спискови су Муслимана били посебно, а српски спискови су остали нико их није ни однео.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи овај генерал Суботић кога сте рекли, а то Вам је пренено Коста Ерић.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Је однео те спискове Муслимана.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекли сте да не знате тачно кад, а да ли можете да определите да ли пред крај рата, средина, почетак?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам стварно, не могу, бићу непоштен да рекнем, не знам, не знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ови бројеви се односе на цео ток тај рата, је ли?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, по Вашем сазнању, Ви кажете нисте хтели да идете на ту кланицу, је ли та кланица била неко тајно место где су ти лешеви или је то било јавно?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ма није била, неки Геро је држао ту кланицу, држао он месару доле прије ових ратних сукоба и некеме је пало на ум, она је склоњена доста од града према Дрини доле и неком је пало на ум да је то, по мени, да је то мало замах неки добри, zgodније за лешеве доле, то је моје мишљење, zgodније, одвојено од града да се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та локација, питам Вас, била тајна у Зворнику или су људи знали да ту се скупљају лешеви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја нисам знао до тад да ли је тајна, да ли је неко крио ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте знали?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да су лешеви скупљали док нисмо их требали возити из Герине месаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда нису ни скупљани док ви нисте почели да скупљате, нема друга комисија, ваљда само та једна колико ја знам.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Е сад ја не могу, можда, не могу да се сјећам али углавном то је мислим мимо Комуналног довежено доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је то и мимо Комуналног ове комисије довежено доле лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад је Комунално довозило је ли знао народ у Зворнику да ту има лешева? Је ли причао о томе народ?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ма није, ко ће причати, то је град празан, то је на линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је знао да су ту лешеви осим Пере и Павловића и Вас и Косте и «М»?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам ко је знао, не могу, не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу знале структуре на власти војне и цивилне да су ту лешеви?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Требале су знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требале су знати?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Требале су знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Брано Грујић каже то је каже комисија Маркова, од Марка Павловића, није каже то моја комисија и он се каже није интересовао шта ради комисија, а Неђо је Млађеновић био у истој згради где и штаб ТО и ту се договарају комисија, Неђо, штаб ТО и он појма човек нема ни да постоји кланица, ни да ту има лешева и ништа, како Ви то коментаришете?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је његов проблем, није мој проблем, ја нисам знао, ја сам их одатле возио на сахране, сахранио, за то одговарам зато, даље како је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се договарали Ви и штаб ТО?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ни ским договарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што каже господиин Грујић.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за то?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени је Коста то, нико други није ми могло рећи него Коста који је председник Комисије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања? Немате. Господине Грујићу, имам ја питање за Вас, питање имам за Вас, ако није проблем да ту седнете код господина Перковића. Чули сте ову изјаву сад од директора Комуналног везано за та Ваша сазнања, како објашњавате да доста тих људи да Ви баш ни не чујете уопште да има лешева, да уопште постоји Герина кланица као локалитет где ти лешеви се скупљају?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Објашњавам тако што сам ја био председник цивилне власти и бринуо сам се о цивилним потребама народа општине Зворника. Војска је радила свој посао, полиција је

радила свој посао, а цивилна власт односно Извршни одбор и ја смо радили бринули се око 30 и кусур хиљада избеглица, бринули се о индустрији комплетној прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само полако, ја Вас уопште не питам о томе, то знам шта Ви кажете шта сте радили, ја Вас само питам о сазнању, значи сазнање је нешто што човек добија и нежељено. Ја сад могу да не желим али знам да сам у овој соби, значи везано за сазнања јер многи људи су то све видели.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да Вам кажем, ниједног момента од стране бригаде нисам био обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је пре бригаде, мај, причамо о мају пре бригаде.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: У мају је било врло мало ако је било шта, а управо се десило то кад је била бригада, већ после 01.јуна, дакле после формирања бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сте и даље ту, знате ли кад је била бригада сад за те лешеве?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, јер командант бригаде, команданта бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. јуна Пилица, лешеве, убијени људи на кланици и ту лешеве остали и то?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Нико ме није обавештавао, нико, нити је ко имо потребе да обавештава цивилну власт шта војска ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ова гробља, оснивање нових гробаља, ко одлуку доноси? Како, за кога је то?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да Вам кажем, сва гробља су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, муслиманска гробља, значи пошто су овде у питању ови људи који су убијени, значи имамо и српска и муслиманска, зашто и како се доноси одлука да треба да се формира Шахбеговићи и Глумина?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: На основу савета човека који је био из војске, овога Милосављевића, који нас је саветовао какву одлуку да донесемо да не би погрешили и огрешили се о Женевску конвенцију, разумијете, ми смо донијели такву одлуку каква јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој одлуци причате?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлуку о начину сахрањивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам то питала, питам о потреби за отварањем новим.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ама сад ћу Вам ја то објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, ово сте ми, немојте поново.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Чекајте, молим Вас, да Вам објасним ако хоћете, ако нећете нећу одговарати никако, вратићу се назад. Човек је саветовао какву одлуку да донесемо и ми смо одлуку донијели. Обзиром да је прије рата била су сва гробља већ напуњена и српско и муслиманско гробље већ нису имали где да сахрањују ни на Кули граду, ни на Казамбашчи, тражили су већ нова решења још прије рата. Пошто сам био одборник знао сам те проблеме, на скупштини се износе и тражила се решења да се откупљује земља и тако даље. Према томе, у вријеме кад су већ та гробља попуњена, која су већ била пуна, на захтев од комисије која је подносила захтев општини, односно Привременој влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која комисија?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Комисија за сахране, за асанацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова Неђина?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Није Неђина, него Косте Ерића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косте Ерића?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Коста Ерић је био председник, Неђо је био само члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, и?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: И на њихов захтјев немамо више ће да сахрањујемо, треба нам простора, разумијете, донесене су одлуке, неко је предложио локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже супротно да Ви одлучујете о томе, а не на њихов захтев.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ми смо одлучили на захтјев, значи људи кажу немамо више ће да сахрањујемо и онда доносимо одлуку да се да нова локација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже прво је било место на Казамбашчи.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па било је мјеста то док је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли се Ви питате сад одједном откуд потреба у јуну месецу и за Шахбеговићима и за Глумину? То мене интересује имајући у виду да у Зворнику нема борби и да је ваљда логично да борце погинуле од друге стране неће сада довозити лешеве у град.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, у Зворнику је био рат и сваки дан су се одвијале борбе, а нису биле у Зворнику, биле су ван Зворника, негде на линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем, да.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: И што ћу ја питат, разумијеш, данас се читав дан водила борба да ли је погинуло 10 или један или пет, значи треба мјеста, разумијете. Како никако не питате ђе сахранисмо 1300 Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви причали.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Нико за то не пита како, да ли су проширивали и та гробља и та гробља су проширивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам није предмет оптужнице, а Ви сте то испричали.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Знам да није, ми Срби нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то испричали.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Срби нису нигде предмет оптужнице, ни у Босни, ни овде, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо причати стално једну исту ствар.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је суд, тужилаштво је други орган знате, и Босне тужилаштво и ово.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ниђе Срби нису предмет оптужнице уопште, ни у Хагу, ни у Сарајеву, ни у Београду, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти који су одговорни за те, ти који су одговорни за те гробове су у Босни ми не можемо да им судимо, то знате сигурно.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па и ја сам био у Босни, па сам дошо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не дођу овде. Па добро, нећемо господине Грујићу сваки пут исту причу понављати, сем ако нећемо да мотиве овде сад истражујемо колико и шта је шта узроковало, можда и то желите. Добро. Значи то је питање и само још једно питање да ли је Вама познато да је када на пример дође до губитака у борбама да ли су ти погинули са друге стране, значи ови непријатељи, је ли тако, непријатељска војска да ли су довожени у Зворник и сахрањивани војници муслимански?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: А на основу чега бих ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, хвала, добро. Седите. Добро не, питам да ли знате, добро. Има ли још нешто да знате Ви господине Млађеновићу.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим ако ово могу, пошто сам ја био политички ангажован у Зворнику, тачно је у Зворнику вођена велика акција за проширење гробља и да буде, било је мало и српско и муслиманско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то иницира?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, и било је на томе три локације и увијек се било некако нађу, нису хтјели заједно да нађу гробље, а фалило је и једном и другом народу гробља. Постоје за то подаци у општини. Фалило је стварно гробља у Зворнику и Муслиманима и Србима и велике су расправе вођене око тог али никад није одлучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гробља кад нема Муслимана у Зворнику?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, фалило гробље прије рата и Муслиманима и Србима фалило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро пре рата, занимљиво је да у јуну месецу нема ни једног Муслимана, сами кажете је ли тако?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, па постоји ова индиција да су направили гробље јер је већ тијесно, да не би побили људе онда где ћемо их сахранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нема људи, господине Млађеновићу али нема Муслимана.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми није јасно, а нисте ми успели то да објасните. Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за долазак?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико реците.

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Већ су ме питали тамо, само тражим за ауто, ја сам дошао колима, аутобуску карту и оно трошак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па око 5.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000,00 Вама?

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5.000,00 динара, добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак у износу од 5.000,00 динара, па суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Исплатити тражене трошкове сведоку Млађеновић
Неђи.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Данашњи главни претрес ОДЛАЖЕ СЕ за 14. и
15.09.2009. године с почетком у 09,30 часова.**

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА